TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 15. septembrī *

Lieta C-329/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Areios Pagos* (Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 31. martā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 28. jūlijā, tiesvedībā

Trapeza tis Ellados AE

pret

Banque Artesia.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši N. Kolnerika [*N. Colneric*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents),

* Tiesvedības valoda — grieķu.

ģenerāladvokāts F. Dž. Džeikobss [*F. G. Jacobs*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 3. februārī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Trapeza tis Ellados AE* vārdā — I. Suflers [*I. Soufleros*], K. Hristodulu [*K. Christodoulou*] un T. Kondovazenitis [*T. Kontovazainitis*], *dikigoroi*,

— *Banque Artesia* vārdā — F. Herberts [*F. Herbert*], *avocat*, un G. Stefanakis [*G. Stefanakis*] un E. Papakonstantinu [*E. Papakonstantinou*], *dikigoroi*,

— Grieķijas valdības vārdā — P. Milonopuls [*P. Mylonopoulos*] un M. Apesoss [*M. Apessos*], kā arī V. Peleku [*V. Pelekou*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*] un G. Zavs [*G. Zavvos*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 14. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt I pielikuma B saraksta IV A pozīciju un D saraksta VI pozīciju Padomes 1960. gada 11. maija Pirmajā direktīvā par Līguma 67. panta īstenošanu (OV 1960, 43, 921. lpp.; turpmāk tekstā — "Pirmā direktīva").

2 Šo lūgumu iesniedza *Areios Pagos* (Grieķijas Kasācijas tiesa), izskatot lietu *Trapeza tis Ellados* (turpmāk tekstā — "Grieķijas Banka") pret *Banque Artesia* (turpmāk tekstā — "*Artesia*") par *Artesia* prasību atlīdzināt kaitējumu, kas tai radies sakarā ar Grieķijas Bankas atteikumu atļaut kreditēt kontu konvertējamās grieķu drahmās ar šo obligāciju likvidācijas ieņēmumiem.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

3 *Artesia*, kuras juridiskā adrese ir Briselē (Beļģijā), tās filiālē Atēnās (Grieķijā) bija atvērts konts konvertējamās grieķu drahmās.

4 Laika posmā no 1981. gada 28. aprīļa līdz 1982. gada 30. jūlijam *Artesia* no *Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos* (*ETVA*) *Anonimos Etairia* (Grieķijas industriālās attīstības banka, turpmāk tekstā — "*ETVA*"), kuras akcijas pieder Grieķijas valstij, nopirka šīs bankas emitētās obligācijas, kas bija denominētas valsts valūtā, kuru termiņš bija viens gads no emisijas un kas bija tirgotas un kotētas biržā. Samaksa par šīm obligācijām tika veikta no *Artesia* konta konvertējamās grieķu drahmās. Lai nodrošinātu pastāvīgu iespēju konvertēt šīm obligācijām atbilstošu naudas summu, bija nepieciešama īpaša Grieķijas Bankas atļauja.

5 1982. gada 24. augustā *Artesia* lūdza šai bankai atļauju kreditēt savu kontu konvertējamās grieķu drahmās ar attiecīgo obligāciju likvidācijas ieņēmumiem, paredzot repatriēt šos ieņēmumus uz Beļģiju. Laika posmā no 1982. gada 25. augusta līdz 1986. gada 23. novembrim Grieķijas Banka vairākkārt noraidīja šo lūgumu. 1986. gada 24. novembrī tā šo lūgumu tomēr apmierināja. Kā var spriest, tās atteikums vismaz daļēji bija pamatots ar to, ka nebija atļaujas *Artesia* konta konvertējamās grieķu drahmās izmantošanai attiecīgo obligāciju sākotnējai iegūšanai un ka tāpēc šis konts vairs nebija konvertējams.

6 Uzskatot, ka laika posmā no 1982. gada 30. septembra līdz 1986. gada 11. decembrim tā ir cietusi zaudējumus Grieķijas Bankas atteikuma dēļ, *Artesia* 1987. gada 28. aprīlī cēla pret šo banku prasību par atlīdzību. *Artesia* norādīja, ka uz tās veikto obligāciju iegādi attiecas Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta VI A pozīcija, tāpēc dalībvalstīm bija pienākums paredzēt attiecīgās atļaujas piešķiršanu, pamatojoties uz šīs direktīvas 2. pantu. Lietu izskatīja *Polymeles Protodikeio Athinon* (Atēnu Pirmās instances tiesa), *Efeteio Athinon* (Atēnu Apelācijas tiesa), pēc tam — *Areios Pagos* (Grieķijas Kasācijas tiesa), kura nodeva lietu atpakaļ izskatīšanai *Efeteio Athinon*. 2001. gada 27. jūlijā minētā tiesa piesprieda Grieķijas Bankai samaksāt atlīdzību *Artesia*. Šī tiesa uzskatīja, ka uz attiecīgo darījumu pēc būtības attiecās Pirmās direktīvas 2. pants un I pielikuma B saraksts.

7 Tā kā Grieķijas Banka iesniedza kasācijas sūdzību, *Areios Pagos* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Ņemot vērā D saraksta normu, kas atsaucas uz Pirmās direktīvas [..] 4. pantu, un VI nomenklatūras kategoriju attiecībā uz "Īstermiņa ieguldījumiem Valsts kases parādzīmēs un citos vērtspapīros, ko parasti tirgo naudas tirgū", tiek jautāts, vai šī norma — saskaņā ar tās jēgu un mērķi vai tās interpretāciju, ievērojot iespējamo vispārējo praksi starptautiskās tirdzniecības jomā, proti, ka vērtspapīri ar viena gada termiņu, tādi kā attiecīgās *ETVA* obligācijas, ir īstermiņa ieguldījumi — regulē: a) biržā tirgotas un tajā iekļautas obligācijas, kuru termiņš ir viens gads no emisijas un kuras emitējusi akciju sabiedrības formā nodibināta banka, kuras akcijas pieder valstij, b) biržā tirgotas un tajā iekļautas obligācijas, kuru termiņš ir viens gads no emisijas un kuras emitējusi akciju sabiedrības formā nodibināta banka?

2) Ņemot vērā D saraksta normu, kas atsaucas uz [Pirmās] direktīvas [..] 4. pantu, un IX nomenklatūras kategoriju, kas paredz "Norēķinu un noguldījuma kontu atvēršanu un līdzekļu izvietošanu tajos, noguldījuma vai noguldījuma konta naudas līdzekļu repatriāciju vai izmantošanu kredītiestādēs", tiek jautāts, vai šī norma, saskaņā ar tās jēgu un mērķi, regulē noguldījuma kontā esošo naudas līdzekļu, kas saņemti atbilstoši šajā spriedumā minētajam Monetārās komitejas lēmumam 1097/1959 (importētas ārvalstu valūtas ieņēmumu veidā u.c.) un kas ir izvietoti kā noguldījumi valsts valūtā, kura ir konvertējama ārvalstu valūtā, izmantošanu bankā kā kredītiestādē?"

Par pieteikumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

8 Ar pieteikumu, kas Tiesas kancelejā reģistrēts 2005. gada 8. jūlijā, Grieķijas Banka lūdza atkārtoti sākt mutvārdu procesu.

9 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Tiesa var izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu atbilstoši tās Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka nav guvusi pietiekamu skaidrību vai ka lieta ir jāizlemj, pamatojoties uz tādiem argumentiem, kurus lietas dalībnieki nav apsprieduši (2000. gada 10. februāra spriedumi lietās C-270/97 un C-271/97 *Deutche Post, Recueil*, I-929. lpp., 30. punkts, un 2002. gada 18. jūnija spriedums lietā C-299/99 *Philips, Recueil*, I-5475. lpp., 20. punkts).

10 Tiesa uzskata, ka izskatāmajā lietā nav pamata izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu. Līdz ar to ir jānoraida pieteikums izdot rīkojumu par šādu atkārtotu sākšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

11 EEK līguma 67. pants (jaunajā redakcijā — EK līguma 67. pants, kas zaudējis spēku ar Amsterdamas Līgumu) paredz:

"1. Pārejas laikā un ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu kopējā tirgus pienācīgu darbību, dalībvalstis pakāpeniski atceļ savstarpējos ierobežojumus tā kapitāla apritei,

kurš pieder dalībvalstu rezidentiem, kā arī jebkādu diskrimināciju pilsonības, pušu dzīvesvietas vai šā kapitāla ieguldījuma vietas dēļ.

2. Kārtējos maksājumus, kas saistīti ar kapitāla apriti dalībvalstu starpā, atbrīvo no visiem ierobežojumiem vēlākais līdz pirmā posma beigām."

12 Saskaņā ar Pirmās direktīvas apsvērumu EEK līguma mērķu īstenošana prasa iespējami lielāku kapitāla aprites brīvību starp dalībvalstīm un attiecīgi iespējami plašāku un ātrāku kapitāla aprites liberalizāciju starp šīm valstīm.

13 Atbilstoši minētās direktīvas 1. panta 1. un 3. punktam, dalībvalstis piešķir jebkādu valūtas maiņas atļauju, kas vajadzīga darījumu noslēgšanai vai izpildei un pārvedumiem starp dalībvalstu rezidentiem attiecībā uz kapitāla aprites veidiem, kas uzskaitīti šīs pašas direktīvas I pielikuma A sarakstā un, ar noteiktiem nosacījumiem, C sarakstā.

14 Pirmās direktīvas 2. panta 1. punkts paredz, ka "dalībvalstis piešķir vispārējās atļaujas darījumu noslēgšanai vai izpildei un pārvedumiem starp dalībvalstu rezidentiem attiecībā uz kapitāla aprites veidiem, kas uzskaitīti [šīs] direktīvas I pielikuma B sarakstā" [neoficiāls tulkojums].

15 Šāds pienākums piešķirt atļauju savukārt nav noteikts attiecībā uz šī paša pielikuma D sarakstā uzskaitītajiem kapitāla aprites veidiem. Dalībvalstīm ir tiesības saglabāt savus ierobežojumus attiecībā uz šiem darījumiem.

16 Pirmās direktīvas 4. pants noteic:

"Vismaz reizi gadā Monetārā komiteja pārbauda ierobežojumus, kas attiecas uz šīs direktīvas I pielikuma sarakstos uzskaitītajiem kapitāla aprites veidiem; tā ziņo Komisijai par ierobežojumiem, ko varētu atcelt." [Neoficiāls tulkojums]

17 Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcijā uzskaitītie kapitāla aprites veidi attiecībā uz "direktīvas 2. pantā paredzētajiem kapitāla aprites veidiem" tostarp ietver "nerezidentu veikta biržā tirgoto valsts vērtspapīru iegāde (izņemot kopējo ieguldījumu fondu daļas) un to likvidācijas ieņēmumu repatriācija", uz ko attiecas nomenklatūras IV A pozīcija. Tās 3. punkta i) apakšpunktā tostarp ir iekļauta obligāciju, kas "denominētas valsts valūtā", iegāde, un 4. punktā — "obligāciju likvidācijas ieņēmumu repatriācija".

18 Starp kapitāla aprites veidiem, kas uzskaitīti Pirmās direktīvas I pielikuma D sarakstā saistībā ar "direktīvas 4. pantā paredzētajiem kapitāla aprites veidiem", ir paredzēti šādi veidi:

— "īstermiņa ieguldījumi Valsts kases parādzīmēs un citos vērtspapīros, ko parasti tirgo naudas tirgū", uz kuriem attiecas nomenklatūras VI pozīcija. Tā tostarp ietver nerezidentu veiktos īstermiņa ieguldījumus valsts naudas tirgū un to likvidācijas ieņēmumu repatriāciju;

— "norēķinu un noguldījuma kontu atvēršana un papildināšana, norēķinu vai noguldījuma konta līdzekļu repatriācija vai izmantošana kredītiestādēs", uz ko attiecas nomenklatūras IX pozīcija. Tā tostarp ietver nerezidentu darījumus valsts kredītiestādēs un ir piemērojama kontiem un naudas līdzekļiem gan valsts, gan ārvalstu valūtās.

Valsts tiesiskais regulējums

19 Monetārās komitejas 1959. gada 23. maija Lēmums 1097 par ierobežotas konvertēšanas sistēmas piemērošanu Grieķijā (*FEKA'109/16.6.1959*) pamata lietas faktu iestāšanās brīdī paredzēja, ka Grieķijas Bankā un citās licencētās bankās uz to personu vārda, kuru pastāvīgā rezidence ir ārvalstīs, var tikt atvērti divu kategoriju noguldījumu konti, proti, konti konvertējamās grieķu drahmās un konti ārvalstu valūtās.

20 Atbilstoši šim lēmumam,kontus konvertējamās grieķu drahmās varēja izmantot tikai noteiktiem mērķiem un līdzekļu ieskaitīšanu tajos varēja veikt tikai ierobežotā, uzskaitītā veidā. Minētais lēmums noteica — ja grieķu drahmas ir tikušas izmantotas bez Grieķijas Bankas īpašās atļaujas tām neparedzētam mērķim, tās vairs nav konvertējamas.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

21 Ar savu pirmo jautājumu *Areios Pagos* pēc būtības vaicā: vai biržā tirgoto un kotēto, valsts valūtā denominēto obligāciju, kuru termiņš ir viens gads no to emisijas un

kuras emitējusi dalībvalstī nodibināta un šai valstij piederoša banka, iegāde ir "biržā tirgoto valsts parādzīmju [..] iegāde" Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV pozīcijas izpratnē vai "īstermiņa ieguldījumi Valsts kases parādzīmēs un citos vērtspapīros, ko parasti tirgo naudas tirgū" šī paša pielikuma D saraksta VI pozīcijas izpratnē.

22 Starp pamata lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka Pirmās direktīvas izpratnē *Artesia* ir banka — "nerezidents", kura Grieķijā iegādājās attiecīgās obligācijas un kura vēlējās to likvidācijas ieņēmumus repatriēt uz Beļģiju. Tāpat ir skaidrs, ka šīs obligācijas ir valsts valūtā denominēti "valsts vērtspapīri", kuru termiņš ir viens gads no emisijas un kurus tirgoja un arī kotēja biržā.

23 *Artesia* un Eiropas Kopienu Komisija norāda, ka uz iepriekš minētajām obligācijām attiecas Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcija. Savukārt Grieķijas Banka un Grieķijas valdība apgalvo, ka uz tām attiecas šī paša pielikuma D saraksta VI pozīcija.

24 Tātad pamata prāva radās sakarā ar attiecīgajām obligācijām piemītošo kritēriju atšķirīgu interpretāciju. Šī prāva ir par jēdzienu "biržā tirgotie vērtspapīri" un "vērtspapīri, ko parasti tirgo naudas tirgū" interpretāciju. Tās mērķis ir arī noskaidrot, vai attiecīgo obligāciju termiņš ir to definīcijas noteicošais kritērijs. Grieķijas Banka un Grieķijas valdība uzskata, ka attiecīgās obligācijas ir "vērtspapīri, ko parasti tirgo naudas tirgū" Pirmās direktīvas I pielikuma D saraksta VI pozīcijas izpratnē, neraugoties uz to, kas tās tirgoja biržā.

25 Atbilstoši Līguma 67. pantam kapitāla brīva aprite prasa, lai tiktu atcelti ierobežojumi tā kapitāla apritei, kas pieder dalībvalstu rezidentiem, kā arī diskriminācija pilsonības, pušu dzīvesvietas vai šī kapitāla ieguldījuma vietas dēļ. Lai piemērotu iepriekš minēto 67. pantu, Pirmā direktīva paredz atsevišķu kapitāla aprites veidu pilnīgu liberalizāciju un tās mērķis ir izraisīt administratīvo šķēršļu atcelšanu, kuri, lai arī nenosakot valūtas maiņas atļaujas un neietekmējot vērtspapīru iegādi, ko veic ārvalstnieki, tomēr ir traucēklis visplašākajai un visātrākajai kapitāla aprites liberalizācijai starp dalībvalstīm, kas saskaņā ar Pirmās direktīvas apsvērumu ir vajadzīga Eiropas Kopienas mērķu sasniegšanai (skat. 1986. gada 24. jūnija spriedumu lietā 157/85 *Brugnoni* un *Ruffinengo*, *Recueil*, 2013. lpp., 21. un 22. punkts).

26 Šajā sakarā, pat ja iepriekš minētā pielikuma D saraksta VI pozīcijā būtu iekļauts jēdziens "vērtspapīri, ko parasti tirgo naudas tirgū", Pirmā direktīva nesniedz nekādu šī jēdziena definīciju. Savukārt šī direktīva atsaucas uz jēdzienu "biržā tirgotie vērtspapīri" tā paša pielikuma B saraksta IV A pozīcijā, kā arī tās paskaidrojumos, kuros ir sniegta šī jēdziena definīcija. Saskaņā ar šiem paskaidrojumiem, kas ir jāuzskata par minētās direktīvas neatņemamu sastāvdaļu (skat. 1988. gada 4. februāra sprieduma lietā 143/86 *East* u.c., *Recueil*, 625. lpp., 11. punkts), "biržā tirgotie vērtspapīri" ir "vērtspapīri, kuru darījumus regulē nolikumi un kuru cenas regulāri publicē vai nu oficiālās biržas (kotētie vērtspapīri), vai citas struktūras, kas saistītas ar biržām, piemēram, banku komitejas (nekotētie vērtspapīri)" [neoficiāls tulkojums]. Kā norāda Komisija, šī definīcija nozīmē to, ka Kopienas likumdevējs uzsvēra biržas darbību regulējošo nolikumu svarīgumu, jo īpaši izmantojot tās normas, kas garantē biržas darbības pārskatāmību un darījumos iesaistīto vērtspapīru cenas publicēšanu.

27 Attiecībā uz Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcijā paredzētajiem "biržās tirgotiem vērtspapīriem" Kopienas likumdevējs uzskatīja — uz vērtspapīriem,

ko pārdod tādā regulētā tirgū kā birža, var attiecināt vispārējo atļauju, ko piešķir attiecīgā dalībvalsts, darījumu slēgšanai vai izpildei, kā arī pārvedumiem starp dalībvalstu rezidentiem.

28 Savukārt Pirmās direktīvas I pielikuma D saraksta VI pozīcijā minētais naudas tirgus, salīdzinot ar biržu, tiek regulēts mazāk. Darījumi naudas tirgū parasti tiek slēgti pēc privāti veiktām sarunām, kuras, salīdzinot ar biržu, notiek mazāk pārskatāmā vidē. Šo apgalvojumu apstiprina arī fakts, ka "vērtspapīru, ko parasti tirgo naudas tirgu" būtiskā pazīme ir tāda, ka to cenu nenosaka ar publiskās kotēšanas palīdzību, kas valsts iestādēm var būt nepieciešama to vērtības noteikšanai, lai izvairītos no jebkādas krāpšanas saistībā ar fiktīvām cenām. Savukārt tas tā nav attiecībā uz "biržās tirgotiem vērtspapīriem", kā to arī atzīmējis ģenerāladvokāts savu secinājumu 43. punktā.

29 No lietas materiāliem izriet, ka vērtspapīrus, lai gan tos tirgoja biržā, faktiski iegādājās no *ETVA*. Tomēr pretēji tam, ko tiesas sēdē apgalvoja Grieķijas Banka, šis apstāklis neietekmē attiecīgo obligāciju būtību. Kā to arī atzina ģenerāladvokāts savu secinājumu 40. punktā, Pirmā direktīva neparedz, ka vērtspapīru tirdzniecības vieta un to iegādes vieta ir viena un tā pati. Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksts paredz "biržās tirgoto vērtspapīru [..] iegādi", un vērtspapīru iegādei nav jānotiek biržā. Noteicošais kritērijs ir tas, ka tie ir tirgoti biržā. Minētajā punktā ģenerāladvokāts turklāt atzīmēja, ka šādu interpretāciju apstiprina visu Pirmās direktīvas valodu redakcijas pārbaude.

30 Ja vērtspapīru termiņš varētu būt noteicošais tiem vērtspapīriem, kuri ir iekļauti Pirmās direktīvas I pielikuma D sarakstā un kuri šīs direktīvas 4. panta izpratnē ir

pakļauti ierobežojumam, proti "īstermiņa ieguldījumi Valsts kases parādzīmēs un citos vērtspapīros, ko parasti tirgo naudas tirgū", tad "biržās tirgoto vērtspapīru" gadījumā tas tomēr tā nav. Šie vērtspapīri ir paredzēti tikai tā paša pielikuma B saraksta IV A pozīcijā, kā arī Pirmās direktīvas paskaidrojumos. Šie paskaidrojumi tieši atsaucas uz IV pozīciju un paredz vienīgi to, kāda veida iestāde emitē obligācijas, proti, gan "privātās, gan publiskās iestādes". Tā ir Padomes 1986. gada 17. novembra Direktīva 86/566/EEK, ar ko groza Pirmo direktīvu (OV L 332, 22. lpp.), un Padomes 1988. gada 24. jūnija Direktīva 88/361/EEK par Līguma 67. panta īstenošanu (OV L 178, 5. lpp.), kuras paredz īstermiņa obligāciju definīciju, un šīm direktīvām nav atpakaļejoša spēka. Turklāt Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcijas redakcija ļauj spriest, ka Kopienas likumdevējs vēlējās definēt "biržās tirgotos vērtspapīrus" saskaņā ar citiem kritērijiem, nevis to termiņu.

31 No iepriekš minētā izriet, ka attiecīgās obligācijas ir "biržās tirgotie vērtspapīri" Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcijas un Pirmās direktīvas paskaidrojumu izpratnē.

32 Šādos apstākļos nav vajadzības pārbaudīt, vai šīs obligācijas vienlaikus atbilst tā paša pielikuma D saraksta VI pozīcijas kritērijiem. Pat ja tā būtu, tas nevar grozīt faktu, ka Pirmās direktīvas 2. pantā noteiktais liberālais režīms ir labvēlīgs attiecīgajiem kapitāla aprites veidiem, ciktāl tie atbilst Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta kritērijiem. Neviens no šīs direktīvas noteikumiem neierobežo kapitāla aprites liberalizāciju, pamatojoties uz direktīvas 2. pantu, tikai tāpēc vien, ka tie paši kapitāla aprites veidi atbilst arī minētās direktīvas I pielikuma D saraksta noteikumiem. Pie tāda paša secinājuma var nonākt, interpretējot Pirmo direktīvu saskaņā ar tās mērķi, kas tās vienīgajā apsvērumā ir noteikts kā prasība pēc "iespējami lielākas kapitāla aprites brīvības starp dalībvalstīm un attiecīgi iespējami plašākas un iespējami ātrākas šīs kapitāla aprites liberalizācijas".

33 Ir jāpiebilst — fakts, ka pamata prāvā obligācijas ir emitējusi banka, kas ir valstij piederoša akciju sabiedrība, nemaina šo obligāciju būtību. Šajā sakarā paskaidrojumi Pirmās direktīvas pielikumā precizē, ka šīs obligācijas var emitēt gan privātās, gan publiskās sabiedrības, kā tas ir arī norādīts šī sprieduma 30. punktā.

34 Rezumējot iepriekš minēto, atbildei uz pirmo jautājumu ir jābūt šādai: uz biržā tirgotām un kotētām, valsts valūtā denominētām obligācijām, kuru termiņš ir viens gads no emisijas un kuras ir emitējusi kādā dalībvalstī nodibināta un šai dalībvalstij piederoša banka, attiecas Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcija. To iegādes, tāpat kā to likvidācijas ieņēmumus regulē šīs direktīvas 2. pants, kas atsaucas uz šīs pašas direktīvas I pielikuma B sarakstu, kurā paredzēta minēto ieņēmumu repatriācija.

Par otro jautājumu

35 Ar savu otro jautājumu *Areios Pagos* pēc būtības vaicā: vai uz kredītiestādē norēķinu vai noguldījumu kontos esošo naudas līdzekļu izmantošanu pirmajā jautājumā minēto obligāciju iegādei attiecas Pirmās direktīvas I pielikuma D saraksta IX pozīcija.

36 Saistībā ar Pirmo direktīvu kapitāla aprites veidi ir jāvērtē to kopumā, un, tā kā aprites virziens attiecas uz liberalizētajām kategorijām, tādas aprites avots, ņemot vērā šī sprieduma 32. punktā izklāstītos apsvērumus, principā nevar ietekmēt šo klasifikāciju. Turklāt liberalizētajās kategorijās ietilpstošo vērtspapīru iegāde tiktu

nopietni traucēta, ja dalībvalstīm būtu brīva iespēja ierobežot norēķinu vai noguldījumu kontos esošos naudas līdzekļus šādas iegādes veikšanai.

37 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild šādi: tas, ka Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcijā minēto vērtspapīru iegāde tika apmaksāta ar naudas līdzekļiem no norēķinu vai noguldījuma konta kredītiestādē, pat ietilpstot tā paša pielikuma D saraksta IX pozīcijā, neietekmē attiecīgā kapitāla aprites veida klasifikāciju kā piederīgu minētā pielikuma B saraksta IV A pozīcijai.

Par tiesāšanās izdevumiem

38 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies citiem lietas dalībniekiem, iesniedzot apsvērumus Tiesai, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) uz biržā tirgotām un kotētām, valsts valūtā denominētām obligācijām, kuru termiņš ir viens gads no emisijas un kuras ir emitējusi kādā dalībvalstī nodibināta un šai dalībvalstij piederoša banka, attiecas I pielikuma B saraksta IV A pozīcija Padomes 1960. gada 11. maija Pirmajā direktīvā

par Līguma 67. panta īstenošanu. To iegādi, tāpat kā to likvidācijas ieņēmumus regulē šīs direktīvas 2. pants, kas atsaucas uz šīs pašas direktīvas I pielikuma B sarakstu, kurš paredz minēto ieņēmumu repatriāciju;

2) **fakts, ka Pirmās direktīvas I pielikuma B saraksta IV A pozīcijā minēto vērtspapīru iegāde tika apmaksāta ar naudas līdzekļiem no norēķinu vai noguldījuma konta kredītiestādē, kaut arī tas ietilpst tā paša pielikuma D saraksta IX pozīcijā, nevar ietekmēt attiecīgā kapitāla aprites veida klasifikāciju kā piederīgu minētā pielikuma B saraksta IV A pozīcijai.**

[Paraksti]